

Goed recht

Blog door Bart Ouwersloot, 17 februari 2014

Waar rook is, is vuur! Dat is zo'n beetje de heersende praktijk in opsporend Nederland. Diverse veroordelingen passeerden de afgelopen weken mijn bureau en ik ontving evenzovele vragen om bijstand. Hoe vervelend is het als je (gevangenis-)straf verkrijgt voor iets wat je niet hebt gedaan?

De heersende praktijk bij FIOD en OM is dat men graag iets aannemelijk maakt en een zweem van schuld oproept, waardoor in eerste instantie zaken overduidelijk lijken. Lijken, zeg ik met nadruk. Hoe vindt u deze opmerking van een opsporingsambtenaar in een FIOD rapport? 'Ik heb hier en daar de bewuste verklaringen gecorrigeerd. Het ging om taalfouten en niet lopende zinnen'. Of deze opmerking ter zake een vermeende BTW carousel; 'wij zijn alle bewegingen nagegaan van goederen die Nederland binnen zijn gekomen. De uit Nederland geleverde goederen hebben wij niet nader gecontroleerd'. Of deze opmerking van een advocaat generaal bij het Hof 's Hertogenbosch na een veroordeling op grond van de betaling van vermoed zwart loon; 'Gelukkig is een veroordeling tot stand gekomen. Achteraf bezien hadden wij wellicht een compleet onderzoek moeten verrichten op de loonadministratie van bij de loonadministrateur'. Of het relaas van deze opsporingsambtenaar gehoord voor het hof op de vraag naar de conclusies van zijn eigen technische onderzoek; 'Vermoedelijk is sprake van.....', advocaat van de verdachte; 'U zegt vermoedelijk. Weet u het dan niet zeker?'. 'Ja, uit onze conclusies blijkt dat het zo is gegaan'. Advocaat weer; 'Dus u weet het niet zeker. Kan het ook op een andere manier zijn ontstaan?'. Opsporingsambtenaar; 'Mogelijk wel, maar dit is onze conclusie'. Dit is niet verzonnen, maar echt gebeurd en onderdeel van de dossiers op mijn bureau.

De kracht van FIOD en OM zit 'm in het weglaten van zaken. Een afgelegde verklaring als; 'Nu u het mij zo voorhoudt en gezien in combinatie met genoemde gegevens van derden, lijkt het inderdaad wat vreemd', wordt net zo makkelijk vastgelegd als volgt; 'Verdachte geeft toe.....'. Soepeltjes worden slechts de verklaringen gebruikt die passen in de zweem van schuld. Zaken die verdachten vrijpleiten, of een nuance brengen in de stellingname van FIOD en OM worden de rechter niet voorgelegd. De FIOD neemt een kasboek in beslag en concludeert dat sprake is van de betaling van zwart loon. Ook neemt men in beslag de uitbetalingslijsten aan het personeel, de urenadministratie en de aangiften loonheffing. Voor het gemak stelt men voor de rechter de uitbetalingslijsten en de urenadministratie niet te hebben gevonden.

Uit het dossier is echter op te maken dat deze gegevens wel zijn teruggebracht naar de verdachte. Achteraf blijkt dat de uitbetalingslijsten aansluiten op zowel het kasboek, als de aangifte loonheffing. Heeft men dat werkelijk niet geconstateerd? Of wilde men het niet constateren? In fiscale zaken geldt veelal een omgekeerde bewijslast, daar de administratie, al dan niet terecht, wordt 'verworpen'. Hoe het tegenbewijs nu nog te leveren?

Dit systeem is ziek, of op z'n minst verkouden. Veroordeling vindt kennelijk reeds plaats op voorhand, namelijk tijdens het onderzoek. Opsporingsambtenaren maken carrière door middel van hun 'successen'. Dat geldt evenzeer voor de belastinginspecteur die de naheffingsaanslagen oplegt en al dan niet moet procederen. Een veroordeling is in hun belang. Ook al klopt er geen moer van hun verhaal en is het zelfs compleet onmogelijk. Het achterhouden van gegevens, het weglaten van gegevens, zelfs het wijzigen van gegevens is eenvoudig mogelijk. Manipulatie geschiedt klaarblijkelijk en het is aan de rechter om hier doorheen te prikken. Dat valt niet mee, waardoor er dus gerechtelijke dwalingen plaatshebben. Discussies over straffen in Nederland dienen niet over de ruggen van rechters plaats te hebben, maar dienen het gehele systeem in ogenschouw te nemen. Laat de opsporingsdiensten en het OM eerst hun werk op een goede manier uitvoeren! Pas dan wijzen naar de rechter. Ik kan alleen maar hopen dat de zaken op mijn bureau uitzonderingen betreffen en dat er voldoende opsporingsambtenaren en inspecteurs bestaan die hun werk wel goed verrichten.